

Församlingsinstruktion

för Knivsta pastorat

”Kristendomen är, om felaktig, av ingen betydelse, och om sann, av oändlig betydelse. Det enda den inte kan vara är ganska betydelsefull.”

C.S.Lewis : ”Kan man vara kristen?”

KYRKOHERDENS FÖRORD

Ni är jordens salt. Men om saltet mister sin kraft, hur skall man få det salt igen? Det duger inte till annat än att kastas bort och trampas av människorna. **Matt 5:13**

I ovanstående text har det grekiska ordet *moraino* översatts med *att mista sin kraft*. Den kan också översättas med *att bli förryckt, vara enfaldig, att börja bete sig som den man inte är ämnad att vara*, vi har ordet i engelskans *moron = idiot, dåre*.

Kan lärjungar bli förryckta? Ja, kyrkohistorien visar gång på gång att det kan bli så. Finns det en sådan risk i vår tid? Ja, absolut. Vad vi måste göra är att hela tiden lägga örat mot bibelordet och lyssna!

När vi lägger örat mot bibelordet så gör vi det med olika förhållningssätt. I vårt kristna liv kan vi se olika tyngdpunkter som i sig kan vara utgångspunkter för hur och på vilket sätt som våra sex församlingar verkar som församlingar.

I den kristna tron finns det två brännpunkter som uttrycker vad det kristna livet handlar om. Det är en kollektiv och en personlig brännpunkt. Den kollektiva brännpunkten är Herrens Heliga Nattvard (HHN) som vi idag kallar Mässa eller Eukaristi. Allt sedan Jesus instiftade nattvarden har denna handling varit det som konstituerar en församling. Axiomet är enkelt: Ingen mässa innebär ingen församling, det visste den romerska makten när den angrep de första kristna. Vi kristna firade en mässa varje söndag som en bekännelsehandling och som ett uttryck av gemenskap med den uppståndne Jesus och varandra. Alla skulle delta, deltog man inte i brödsbrytelsen varje vecka så blev man utesluten ur församlingen. Kunde man inte komma så bar församlingsmedlemmar det välsignade brödet och ibland vinet hem till församlingsmedlemmen. Ur denna tjänst växte diakonatet fram. Att fira mässa har verkligen alltid handlat om Livet!

Den personliga brännpunkten är Bikten, också den en helig handling, men nu uttryckt i människohjärtats hemliga rum. I det personliga mötet med Gud, där prästen är förmedlare, sker förlåtelsens sakrament. Bikten är idag ett eftersatt nådemedel.

Mellan dessa två brännpunkter lever vi vårt kristna liv. Här finns fyra tyngdpunkter, eller förhållningssätt, för oss som enskilda kristna eller som församlingar.

Jag kallar dessa fyra livsrum för **LEKA**, som en förkortning av *Liturgiskt Liv, Evangeliskt Liv, Karismatiskt Liv och Andligt Liv*. **Liturgiskt Liv** handlar om hur vi gestaltar vårt gemensamma gudstjänstfirande. Liturgi betyder *folkets verk*, det handlar alltså om Gudsfolket

gemensamma arbete för att utbreda Guds rike på jorden. Det handlar inte om att gå utåt, utan om att samlas för ett inre arbete i firandet av gudstjänst, där vår gemensamma tillbedjan och lovsång får komma till uttryck. **Evangeliskt Liv** handlar om hur vi går ut och är vittnen för vår tro, hur vi försvarar den kristna tron, eller möjliggör för andra människor att få en delad erfarenhet av vår egen tro. Det är ett delande som handlar om undervisning. När EFS var ungt var en av de bärande delarna i denna väckelse-rörelse inom svenska kyrkan just kolportörer som sålde enkla andaktsböcker och traktater. Det var en längtan efter en delad tro och ett hängivet liv som drev människor ut i den yttre missionen. **Karismatiskt Liv** handlar om att acceptera och odla de gåvor som Gud ger oss via den heliga Anden. Karis betyder nåd och karismatisk betyder ursprungligen *det bestående resultatet av nåd, eller nåden själv*. I dopet tar vi emot den Helige Anden vi blir i och med denna nådehandling karismatiska. **Andligt Liv** handlar om din och andras personliga inre växt. I ett växande pastorat får vi nya församlingsbor som bidrar med olika kyrkliga erfarenheter; en del uppväxta i en högkyrklig miljö, andra i en lågkyrklig miljö, ytterligare andra med upplevelser av den karismatiska rörelsen. Utifrån det ser jag det som viktigt att vi, utifrån den profil som var och en av församlingarna har, erbjuder och tar tillvara den rikedom som kyrkan i sin helhet rymmer.

Vår kyrka står inför en radikal förändring, antalet betalande medlemmar till trossamfundet svenska kyrkan sjunker kraftigt och med den kyrkans ekonomi. 2021 ska en plan för hur pastoraten kan lämna ifrån sig kyrkor som man inte har råd att underhålla vara klar och ett par kyrkor i vårt stift kommer troligen att lämnas över till den nationella nivån i svenska kyrkan redan då. Allt pekar på att Knivsta pastorat kommer att vara tvunget att ta sådana smärtsamma beslut inom 10-15 år. Under samma period kommer antalet avlönade församlingsarbetare att minska. Det vi har att förhålla oss till är att en helt ny Svenska Kyrka kommer att födas under de kommande 20 åren. Ska vi ge upp? Nej men vår största risk är att vi mister vår själva – det vill säga att du och jag och din församling *börjar bete sig som den man inte är ämnad att vara*. I just detta läge kommer vår Biskop Karins motto som en profetisk kraft i vad kyrkans uppdrag idag verkligen handlar om: *Kristus förkunnar vi!*

Med dessa inledande ord till församlingsinstruktionen, vill jag välkomna till inspiration och vägledning i församlingarnas viktiga arbete under år som kommer.

26 maj 2020

Anders Johansson
Kyrkoherde Knivsta pastorat

KNIVSTA PASTORAT

Knivsta pastorat består av de sex församlingarna Knivsta, Alsike, Vassunda, Lagga, Östuna och Husby-Långhundra. I pastoratet finns sex medeltida kyrkor, en i respektive församling, samt S:ta Birgittakyrkan i centrala Knivsta byggd på 1990-talet. Genom pastoratet går pilgrimsleden Ingegerdsleden.

Pastoratets satsning i området östra Alsike med uppförandet av S:ta Maria Alsike invigdes 2010. Här ryms förskola åk F till 4, LSS gruppboende, kapell, rörelsesal och 27 lägenheter. I Vassunda bedrivs i pastoratets regi en förskola.

I den gamla skolan intill Alsike kyrka finns sedan 50 år tillbaka ett evangeliskt kloster, Helgeandssystrarna, med omfattande verksamhet till stöd för människor på flykt.

Pastoratet har idag ca 85 anställda med merparten knutna till de olika verksamheterna på S:ta Maria Alsike.

VÅR OMVÄRLD

Knivsta pastorat med dess sex församlingar tillhör Uppsala stift och gränserna sammanfaller med Knivsta kommuns. Invånarantalet är ca 20000, varav cirka 60 procent tillhör Svenska kyrkan. Närheten till de stora regionerna Uppsala, Arlanda och Stockholm sätter stor prägel på både kommunen och pastoratet, med goda kommunikationer och en hög andel arbetspendlare, cirka 70 procent. Både E4an och stambanan går genom pastoratet. Kommunen växer snabbt, har en stor inflyttning och en av landets lägsta medelåldrar, med många barn och ungdomar under 18 år. Cirka hälften av invånarna bor i Knivsta församling. I Alsike församling byggs många nya bostäder främst i östra Alsike, och även i Husby-Långhundra, Lagga, Vassunda och Östuna församlingar växer invånarantalet. Med nybyggnationerna på Sågenområdet i Knivsta centrum och byggplanerna för det näraliggande Nydal kan man se en stadsbildning och ett tydligare samhällscentrum än vad som är fallet idag. Drygt 13 procent av invånarna har utländsk bakgrund.

Kommunen har många förskolor och skolor, och på grund av den stora inflyttningen planeras ständigt för flera. De flesta gymnasister pendlar till Uppsala. Äldreboenden och vårdcentraler finns i Knivsta tätort och även i östra Alsike.

Medelinkomsten i kommunen är hög, liksom utbildningsnivån, och arbetslösheten är låg. I andra avseenden

finns dock faktorer som påverkar livskvaliteten negativt. Många upplever ständig tidsbrist stressfaktorerna i det dagliga livet är många, med bland annat en ökande grad av psykisk ohälsa. Belastningen på inte minst de unga familjerna med dubbelarbetande (och pendlande) föräldrar är hög, med skilsmässor och svårlösta livspussel som följd. Föreningslivet är rikt och mångfacetterat.

Trots den stora inflyttningen växer inte kyrkans medlemstal i samma takt. Ändå visar den kyrkliga statistiken i Knivsta pastorat en glädjande ökning av både gudstjänstdeltagare och mässfirare. Antalet dop, konfirmander, kyrkligt vigda och begravda är i stort sett konstanta, men eftersom befolkningen i Knivsta ökar innebär detta en svagt vikande tendens. Orsakerna kan vara ekonomisk medvetenhet, sekularisering eller en ökande individualisering av tron.

Byggandet av S:ta Maria Alsike har gett pastoratet nya möjligheter i det expanderande östra Alsike. Samtidigt har det gett kyrkan en goodwill i det omgivande samhället. Det har stärkt synen på kyrkan som en aktiv och framåtsyftande samhällsaktör. Planerna på byggandet av ett kyrkcentrum i anslutning till S:ta Birgitta kyrka är en ny och spännande utmaning.

I Knivsta finns en församling tillhörande Eumeniakyrkan – Gredelbykyrkan, en liten pingstgrupp – Skeppet, samt en stor laestadiansk församling. En ökad invandring har också inneburit ett tillskott av muslimska trosbekännare.

Den snabba teknikutvecklingen ställer nya krav även på kyrkans verksamheter. Det finns en ökad medvetenhet i klimat- och miljöfrågor, som behöver sätta avtryck i hela pastoratet. Pastoratets läge och befolkningsstruktur ställer särskilda krav på församlingsarbetet vad gäller lokaler, verksamheter och arbetstider för anställda och frivilliga. Man talar ibland om en utveckling från jordbrukssamhälle till industrisamhälle och till informationssamhälle och vidare till det så kallade förändringssamhället. I Knivsta kommun finns allt detta i nutid och i vissa avseenden lever samtliga dessa samhällen parallellt.

VÅR TRO OCH VÅR TEOLOGISKA IDENTITET

Församlingens grundläggande uppgift är att fira gudstjänst, bedriva undervisning samt utöva diakoni och mission. Syftet är att människor skall komma till tro på Kristus och leva i tro, en kristen gemenskap skapas och fördjupas, Guds rike utbreddas och skapelsen återupprättas.

Kyrkoordningen för Svenska kyrkan

Man skulle kunna beskriva kyrkans liv som ett flöde där första steget är att komma till tro på Kristus. Detta leder sedan vidare till en vilja att leva i tron. Utifrån detta kan en kristen gemenskap skapas och fördjupas, genom vilken Guds rike kan utbreddas och skapelsen återupprättas. Allt detta är givetvis viktigt, men det är genom att människor kommer till tro som de andra stegen kan tas. Därför är det viktigt med en medveten tanke om hur kyrkan möter människors intresse för kyrkan och livets djupa frågor.

En utmaning för pastoratet är att möta människor där de är och erbjuda en väg som leder djupare in i kyrkan och det kristna livet.

Steg ett: Här är utmaningen att finnas där människor samlas, att visa sig, bli tillgänglig och skapa kontakter
Steg två: Här är utmaningen att visa att kyrkan finns och är välkommande. Att ge människor möjlighet att ta ”steget in” för att kunna ”smaka och se”. Att visa att kristen tro är relevant och intressant, även för den som inte vet så mycket om kyrkan eller kristen tro.
Steg tre: Här är utmaningen att ge en konkret presentation av den kristna tron. Man ger människor möjlighet att tänka till och reflektera över hur man ställer sig till tron.
Steg fyra: Här är utmaningen att ge människor ett tillfälle att fatta ett beslut. Om det är sant som C S Lewis beskriver det i det inledande citatet, att den kristna tron antingen är helt ovidkommande om den inte är sann, eller helt livsavgörande om den är sann, men aldrig måttligt betydelsefull, så är det ett verkligt val för varje människa: att ta emot tron eller att välja att inte tro. Här har den kristna tron sin början för den enskilde.
Steg fem: Här är utmaningen att välkomna människor att vara en aktiv del av församlingens liv, att fördjupas i sin tro och sin efterföljelse av Jesus Kristus. Och att detta sker i en gemenskap av troende människor.
 Varje steg har sitt berättigande och är viktig, var och en på sitt sätt.

De höll samman och möttes varje dag troget i templet, och i hemmen bröt de brödet och höll måltid med varandra i jublande, uppriktig glädje.

Apostlagärningarna 2:46

I gudstjänsten har församlingen sin främsta identitet. Det är i gudstjänsten vi kristna får hämta kraft för veckans olika uppgifter och sammanhang. Som kristna är vi kallade att fira gudstjänst.

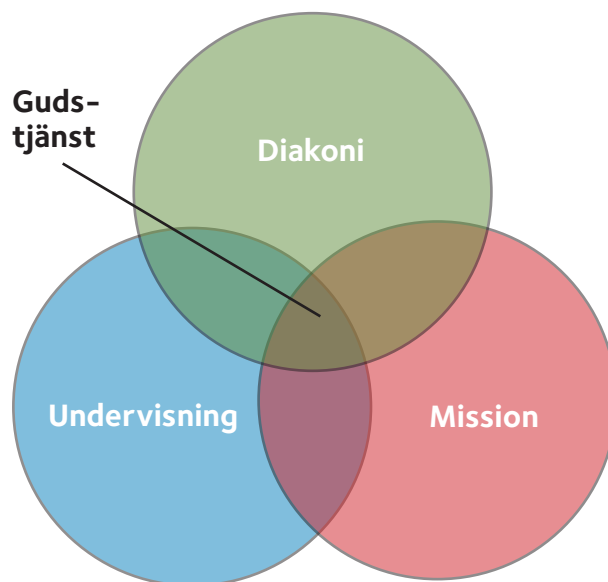
Kyrkan är de heligas samfund, i vilket evangelium rent förkunnas och sakramenten rätt förvaltas.

Augsburgska bekännelsen;
Svenska kyrkans bekännelseskrifter

Kyrkan är inte främst en byggnad, utan de kristnas gemenskap. Våra församlingar är sådana gemenskaper dit varje kristen är kallad och välkommen att delta och att ta ansvar. I församlingen har prästerna genom sin vigning ett särskilt ansvar för läran.

I Knivsta pastorat finns en stark tradition av den värddiga hanteringen av sakramenten. Löftesorden som prästen säger tillsammans med elementen (vatten respektive bröd och vin) ger oss vad Jesus lovat. Det handlar också om att göra dop, nattvard och bikt tillgängliga, samt visar på viktigen av noggranna förberedelser och uppföljning av dessa.

Utöver gudstjänst är undervisning, diakoni och mission viktiga uppdrag för oss som församlingar och kristna. I en tid av minskande kunskap om Bibeln och det kristna livet är undervisningens plats viktigare än någonsin. Diakoni är ett sätt att med Jesus som förebild ta ansvar för våra medmänniskor. I församlingarna har diakonerna genom sin vigning ett särskilt ansvar för kyrkans diakoni. I ett sekulariserat samhälle har vi kristna ett ansvar att fortsätta kyrkans mission att sprida evangelium.

PASTORALT PROGRAM

Vi är sända av Gud och deltar i Guds mission. Grunden för vår kyrkas existens och liv är Jesu uppdrag i Matt. 28:18-20: ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar, döpa dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.”

Gudstjänst

I Knivsta pastorat vill vi mötas i gemenskap med Gud och varandra och våra gudstjänster ska präglas av glädje och öppenhet. Det är viktigt att alla känner sig välkomna och sedda. Att fira gudstjänst är både att lyssna in Guds röst och ge uttryck för sin egen livssituation. Här ryms allt från lovsång till ångest. I predikan knyts våra liv och Guds ord ihop. Predikan har också en viktig undervisande funktion. I förbönen får vi bära fram det som är aktuellt i samhället och i vår värld, liksom i våra liv.

Huvudgudstjänst firas normalt i varje församling på varje söndag och kyrklig helgdag. Minsta antalet huvudgudstjänster med nattvard under ett kyrkoår ska i varje församling vara 20. I Knivsta församling kan under sommaren, liksom några andra helgdagar under kyrkoåret, gudstjänst firas i S: Stefans kyrka i stället för i S:ta Birgitta. I S:ta Marias kapell i östra Alsike firas gudstjänst en del söndagar. I S:ta Maria kapell sker kapellsamlingar för skola och förskola som inte kan betecknas som gudstjänster. Men det är en stor förmån för barnen att regelbundet få vistas i ett helgat rum. En medveten pastoral satsning på att bygga upp en gudstjänstfirande gemenskap görs också i S:ta Maria.

Gudstjänstlivet ska präglas av kontinuitet och igenkänning, men formerna för gudstjänsten kan variera i de olika kyrkorna. Vi ser att tradition och förnyelse är viktiga och ska inte spelas ut mot varandra. I gudstjänsten förvaltas ett arv, men det är också viktigt att finna ett tilltal som är relevant för varje tid. Ett viktigt inslag är delaktighet av vuxna, barn och unga med textläsning, bön och andra uppgifter.

Vi är glada över våra sex församlingar och ser att de i vissa avseenden är lika varandra men också att varje församling har sin egen särart, sin egen kontext och sina egna lokala traditioner. Vi ser också att de olika församlingarna kan berika varandra, men också att de kan fungera komplementärt. Avstånden inom pastoratet är inte större än att man i princip kan välja vilken församling man vill engagera sig i oavsett var man är bosatt. Det är också möjligt att besöka en gudstjänst vid enstaka tillfällen. Det är en självklarhet att varje församling påverkar sitt eget gudstjänstliv så att det blir ett fullödigt lokalt uttryck. Samtidigt har kyrkoherden ett övergripande ansvar för gudstjänstlivet i pastoratet som helhet och behöver dra upp en del gemensamma riktlinjer.

Vi vill att gudstjänsterna ska präglas av ett rikt musikliv och uppskattar på ett särskilt sätt de olika (barn-, ungdoms- och vuxen-) körens bidrag till ett rikt gudstjänstliv. Vi vill verka för att även nya musikaliska uttryck ges plats.

Undervisning

Vi vill lägga stor vikt vid undervisningen i våra församlingar. Undervisning och fördjupning gör att man kan växa i sin tro och i sitt lärjungaskap (Se illustrationen under avsnittet om tro och teologisk identitet).

I gruppverksamheter bland barn och unga, särskilt i konfirmandundervisningen tydliggörs att församlingen är en växtplats för alla döpta. Eftersom det bor många unga i vårt samhälle är det viktigt att pastoratet har en bred barn- och ungdomsverksamhet. Vi är glada för vår ungdomsgrupp som bidrar till vår kyrkas liv med entusiasm, allvar och inspiration. Genom dem får vi nya sånger och nya uttrycksätt.

Vuxenundervisning är viktig och här vill vi lyfta fram Alphakurser och vuxenkatekumenatet som betydande former för att nya människor ska växa in i församlingens liv. För att fördjupa lärjungaskapet är det också angeläget med grupper för gemenskap, samtal, studier och bön. Kunskap bygger på undervisning, men också på delande av erfarenheter. Ideella medarbetare liksom anställda behöver utbildning och fortbildning av olika slag.

Medlemmarna i kören får genom sina sånger och texter del av kristen tro. Genom att ha olika körer från

babysång till vuxenkör så erbjuds en ”körtrappa” där man kan växa med de olika kören och det finns alltid ett sammanhang att vara med i. Pastoratet har startat en musikskola i egen regi som komplement till kommunens kulturskola.

Till utbildningen i S:ta Maria skola och förskola hör inslag där barnen och eleverna får möjlighet att lära känna kyrkans tro och liv.

Diakoni

Pastoratet vill genom diakonalt arbete vara en aktiv del i samhället och möta människor där de befinner sig, samt verka för ett diakonalt arbete där många känner sig engagerade; exempelvis som volontärer. Redan idag har vi ett flertal duktiga ideella medarbetare, men ser ett behov av att få fler och att dessa erbjuds tydliga och väsentliga uppdrag.

Vi ser de behov som finns i vårt samhälle vad gäller flyktingar och EU-migranter, den ökande psykiska ohälsan och den stress som präglar inte minst unga barnfamiljer. Här vill vi som kyrka kunna göra något; det kan handla om själavård, samtal, konkret hjälp av olika slag samt ge tillfälle till en kravlös gemenskap där man får komma som man är. Tillfällen för tystnad och stillhet är också viktiga.

Många äldre kan bli ensamma och behöver besök eller hjälp att komma ut.

Det är särskilt viktigt att barn och unga får en hemkänsla i kyrkan, känner sig välkomna och blir en del av den kristna familjen, så att det blir en självklarhet att hjälpa till i arbetet liksom att kunna be om hjälp när det behövs.

Värdegrunden i S:ta Maria skola, förskola och gruppboende bygger på en diakonal grundhållning, med en förståelse av att människan är en Guds avbild med kropp, själ och ande. Att få hjälp till en andlig hälsa är också med i FN:s barnkonvention.

Jesus säger: Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni klädde mig, jag var sjuk och satt i fångelse och ni besökte mig.

Matt. 25:35-36

Det är viktigt att vi som kyrka låter ordet bli handling så att vi visar på Guds kärlek och omsorg på ett konkret sätt. Diakoni är i alla dess olika verksamheter ett förhållningssätt som ska genomsyra församlingens vardag och liv.

Mission

Vi vill satsa på mission och visa på evangeliet som en befriande kraft för alla som bor och verkar i vårt pastorat. Vi är sända av Gud för att dela med oss av vår tro och detta gör vi i många olika sammanhang. Mission är något som finns med i alla våra verksamheter. Genom att fira gudstjänst och arbeta diakonalt vittnar vi om vår tro och ger fler möjlighet att lära känna Jesus och hans kärlek. Särskilt viktigt är det att ta aktiv del i samhällslivet, samarbeta med andra aktörer och ställa upp när kyrkan efterfrågas till exempel vid kriser. I skolan kan vi bidra

med det som vi är bra på och därför är skolkontakter viktiga för oss. Genom kyrkliga handlingar möter vi många församlingsbor och här är det viktigt med uppföljning och att bjuda in till fortsatt kontakt och gemenskap.

I pastoratet finns en internationell grupp och internationella ombud för Svenska kyrkans internationella arbete och för Svenska kyrkan i utlandet. Pastoratet har också sedan många år, i likhet med flera andra pastorat i Uppsala stift, ett vänpastorat i den evangelisk lutherska kyrkan i Zimbabwe, ELCZ. Vårt vänpastorat finns i Musume och vi verkar för att upprätthålla denna vänskap genom ömsesidiga besök, genom förbön och genom konkret stöd; bland annat har vi ett stipendieprogram som gör det möjligt för ca 50 föräldralösa barn att gå i skolan.

Många som flyttar in i pastoratet är unga barnfamiljer. Vi vill hjälpa dem som har det jobbigt med sina relationer och erbjuder bl.a. parsamtal. S:ta Maria Alsike kan beskrivas som en missionsstation i ett samhälle med kraftig tillväxt och många nyinflyttade. Genom våra förskolor i Vassunda och S:ta Maria och skola i S:ta Maria Alsike har vi kontakt med många barn och föräldrar. Guds nåd och kärlek låter sig upptäckas i skapelsen, därför lagar S:ta Maria kök KRAV-märkt mat.

Barn och unga

Folk kom till honom med barn för att han skulle röra vid dem. Men lärjungarna visade bort dem. När Jesus såg det blev han förargad och sade: "Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de. Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in." Och han tog dem i famnen, lade händerna på dem och välsignade dem.

Mark. 10:13 ff

Barnen intar en särställning i kyrkan, inte minst genom många dop av barn. Här blir det angeläget att vara ett stöd för familjer och barn för att de ska kunna tillgodogöra sig sitt dop och leva i det. Viktigt är att barn ska få växa upp i en trygghet som är grundad i Guds kärlek till dem. Naturligtvis gäller det i synnerhet att erbjuda olika former av pedagogisk verksamhet och ett gudstjänstliv som möter barnen på deras egna villkor, så att tron får utvecklas i takt med deras växande.

S:ta Maria Alsike och S:ta Birgitta kyrkcentrum

S:ta Maria Alsike byggdes av två skäl: för att skapa en pastoratsgemensam pastoral närvaro i östra Alsike och för att vara ett ekonomiskt extraben för pastoratet. På samma sätt är ett framtida kyrkcentrum vid S:ta Birgittakyrkan tänkt att stärka den pastorala närvaron och pastoratets ekonomi och få mer kraft till kyrkans grundläggande uppgift att förmedla evangeliet om Jesus Kristus.

Särskilda satsningar

I det pastorala programmet vill vi lyfta fram tre särskilt prioriterade områden:

1. Undervisning om kyrkans tro och liv. I en tid av minskande kunskap om Bibeln och det kristna livet är undervisningens plats viktigare än någonsin. Här handlar det om att, både i den verksamhet som redan finns, men också i nya verksamheter, upprätta en medveten pedagogisk plan för hur kunskap förmedlas; bibelberättelser, kyrkoåret och dess högtider, vad kyrkan tror och bekänner, samt de kristna sakramenten dop, bikt och nattvard.
2. Frivillighet och ideellt engagemang. Det är viktigt att låta människor ge uttryck för sin vilja att engagera sig i församlingens liv och gemenskap. I ett av sina linjetal för kyrkans framtid betonar Ärkebiskopen att kyrkan behöver göra en perspektivförskjutning så att hon gör mer "med" människor istället för att göra det "för" människor. Det är olyckligt om kyrkan domineras av ett "producent-konsument-perspektiv" som innebär att kyrkan blir synonymt med anställda och förtroendevalda som producerar verksamhet för församlingsbor och allmänhet. Detta rimmar illa med att den grundläggande vigningen i kyrkans liv är dopet.

3. Kommunikation och nya kontaktytor.

Pastoratets kommunikation bör öka människors glädje över att tillhöra sin församling och förstärker relationen till kyrkan. Medielandskapet är starkt föränderligt, och det är därför av stor vikt att även den valda kommunikationsplattformen utvärderas i det kontinuerliga förbättringsarbetet. Med en påtagligt ung befolkning och många nyinflyttade ser pastoratet vikten av att behålla en bred bas av kontaktytor. Pastoratet ser över sina kommunikationsvägar kontinuerligt.

VERKSAMHET PÅ ANDRA SPRÅK

I pastoratet finns ett visst behov av att få fira de kyrkliga handlingarna på finska. Detta tillgodoser vi genom att vi har tillgång till finskspråkiga präster. Vad gäller övriga språk finns ingen omfattande efterfrågan, möjligtvis bortsett från engelska och teckenspråk vid enstaka tillfällen. Detta kan vi tillgodose utan större svårighet när behov föreligger.

TELEFONSJÄLAVÅRD

Pastoratets präster deltar i stiftets gemensamma telefonsjälvård.

ANSVARSFÖRDELNING PASTORAT/FÖRSAMLING

Pastoratet driver inom många områden ett gemensamt arbete t.ex. konfirmandarbete, ungdomsarbete, ledarskola, besöksgrupp och sorgegrupp. Dessa är huvudsakligen förlagda till S:ta Birgittakyrkan.

Kyrkliga handlingar är ett gemensamt ansvar och förläggs i första hand till den församling och kyrka som önskas av dopfamiljer, brudpar eller anhöriga vid begravningar. Vi upprättar ett bemanningsschema för att tillgodose förrättningar med vaktmästare, musiker och präst.

TJÄNSTER I PASTORATET

Pastoratet har sju prästtjänster, tre diakontjänster och fem kyrkomusikertjänster inklusive den obligatoriska kantortjänsten.

Denna församlingsinstruktion är en revision av den församlingsinstruktion som antogs i november 2015. Den har reviderats av en grupp på fyra personer efter samtal i församlingsråden, personalgrupp och olika verksamheter.

Anders Johansson
Kyrkoherde

Eva Okfors
Kyrkofullmäktiges ordförande

Bilagor

Barnkonsekvensanalys
Handlingsplan för konfirmandarbetet

Svenska kyrkan

KNIVSTA PASTORAT

Besöksadress: Häradsvägen 2 B, Knivsta

Postadress: Box 23, 741 21 Knivsta

Tel: 018-34 10 40

Församlingsinstruktionen fastställdes
av domkapitlet i Uppsala den 17 augusti 2020.